

DATO: 28.02.2023

Sagsnr.2022-2694

K E N D E L S E

Ved anklageskrift af 18. august 2022 har Advokatrådet indklaget

daværende advokat [indklagede]

for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2, for

tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, jf. retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3. pkt.,

ved den 20. februar 2019 som forsvarsadvokat i en straffesag at have sendt en e-mail med akter fra straffesagen til sin klient, der var tiltalt i straffesagen, uden at [indklagede] forinden havde indhentet politiets samtykke.

Sagsfremstilling:

Advokatrådets sekretariat modtog den 3. januar 2022 en indberetning fra Rigsadvokaten, dateret den 21. december 2021, vedrørende [indklagede]s adfærd i forbindelse med en straffesag. Det fremgik bl.a.:

"Til orientering og med henblik på overvejelse af eventuel disciplinærforfølgning sendes vedlagt kopi af relevante akter, hvoraf det fremgår, at [indklagede] har været sigtet for overtrædelse af straffelovens § 155 om stillingsmisbrug.

Jeg kan om sagens faktiske omstændigheder kort oplyse, at [indklagede] den 20. februar 2019 tilsendte en tiltalt i en straffesag, hvori han var beskikket som forsvarer, en mail med materiale fra straffesagen, uden at have fået tilladelse til det fra politiet, jf. retsplejelovens § 729a, stk. 3, 3. pkt.

Jeg har d.d. truffet afgørelse om at opgive sigtelsen i sagen. Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at jeg ikke forventer, at [indklagede] vil blive fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 155.

Det er imidlertid min opfattelse, at sagen kan give anledning til at overveje spørgsmålet om en disciplinær reaktion."

Det fremgik af de af Rigsadvokaten vedlagte politirapporter bl.a., at det af [indklagede] udleverede materiale omfattede bl.a. billedmateriale udlæst fra en mobiltelefon tilhørende et vidne i straffesagen.

Efter anmodning fra Advokatrådets sekretariat fremsendte [indklagede] den 27. januar 2022 en redegørelse til sekretariatet. Han oplyste bl.a.:

"I forbindelse med at jeg var beskikket som forsvarer for en klient i en straffesag, udbad min klient og jeg os, at politiet fremskaffede tegningsmateriale og billeder m.v. til brug for forsvar af min klient i retten, jf. Retsplejelovens § 746, stk. 1, 1. punktum.

Idet det pågældende materiale var fremskaffet på foranledning af undertegnede og min klient, herunder materiale som vi selv tidligere havde fremsendt til politiet og retten, fandt jeg det ubetænkeligt at fremsende lige præcis de genparter, som min klient og jeg selv havde anmodet politiet om at fremskaffe, jf. Retsplejelovens § 746, til min klient.

Der er således, efter min opfattelse, ikke overleveret materiale til min daværende klient, der forudsatte politiets samtykke, jf. Retsplejelovens § 729a, stk. 3, 3. punktum.

Det tilkendegav jeg i en telefonisk samtale med en kriminalassistent, efter at min klient havde efterspurgt yderligere billedmateriale hos politiet, 1 1/2 til 2 år efter at sagen var afsluttet ved retten.

Jeg skal for god ordens skyld præcisere, at min klient ikke modtog andet materiale i sagen end ovennævnte.

Jeg har således ikke foretaget mig noget, der kunne få mig dømt efter straffelovens § 155, jævnfør Rigsadvokatens brev til Advokatrådet, og er også af den opfattelse, at der ikke er anledning til at Advokatrådets sekretariat kan nå frem til, at min adfærd kan give anledning til disciplinærforfølgning."

[Indklagede] deponerede sin advokatbeskikkelse med virkning fra den 23. november 2022.

Parternes påstande og anbringender:

Advokatrådet:

Advokatrådet har påstået, at [indklagede] pålægges en bøde efter retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokatrådet har til støtte herfor særligt gjort gældende, at i medfør af retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3. pkt. må en forsvarer ikke uden forudgående samtykke fra politiet overlevere akter fra en straffesag til en sigtet eller andre.

Det kan ud fra de foreliggende oplysninger i sagen lægges til grund, at [indklagede] har overleveret sagsakter fra en straffesag til sin klient. [Indklagede] bestrider imidlertid, at overdragelsen krævede politiets samtykke.

Det er Advokatrådets samlede opfattelse, at der er tale om sagsmateriale, der kræver forudgående samtykke fra politiet, før dette kunne overleveres til klienten. Der er tale om materiale, der bl.a. hidrører fra et vidne, hvorefter materialet er blevet genstand for en politirapport tilvejebragt til brug for straffesagen, der er sendt fra politiet til [indklagede]. Materialet er således omfattet af retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3 pkt., hvorefter overdragelse af akter fra straffesagen forudsætter politiets samtykke.

Det forhold, at efterforskningen og materialet blev fremskaffet på foranledning af [indklagede] ændrer ikke ved, at han ikke uden politiets samtykke kunne overlevere sagsakter til klienten. Det tidsmæssige aspekt kunne heller ikke undtage ham fra at indhente politiets samtykke. Efter de foreliggende oplysninger havde [indklagede] konkret tilstrækkelig tid til at anmode om politiets samtykke, ligesom han havde mulighed for i forbindelse med hovedforhandlingens begyndelse at bede retten om en kort pause med henblik på at gennemgå nye bilag med sin klient.

Det er på den baggrund Advokatrådets opfattelse, at [indklagede] ved at overlevere akter fra en straffesag til sin klient uden at sikre sig politiets samtykke har handlet i strid med god advokatskik.

Det Advokatrådets klare opfattelse, at klagen er indgivet rettidigt. Advokatrådet blev først bekendt med det pågældende forhold den 3. januar 2022 ved modtagelse af Rigsadvokatens indberetning, dateret den 21. december 2021. Det følger af Advokatnævnets faste praksis, at Advokatrådets klagefrist først løber fra det tidspunkt, hvor rådet bliver bekendt med det påklagede forhold, jf. bl.a. Advokatnævnets kendelse af 30. november 2010, der også vedrørte en klage indgivet af Advokatrådet på baggrund af en indberetning fra Rigsadvokaten.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået afvisning, subsidiært frifindelse.

Han har til støtte for afvisningspåstanden særligt gjort gældende, at klagen er for sent indgivet, og at Advokatnævnet derfor ikke kan behandle sagen.

Det er [indklagede]s opfattelse, at det ikke er det tidspunkt, hvor Advokatrådet blev bekendt med hændelsesforløbet, den 3. januar 2022, der skal lægges til grund for, hvornår klagefristen løber fra, men at der er tre tidligere tidspunkter, hvorfra klagefristen løber. Det første tidspunkt er geringens indtræden den 20. februar 2019. Det næste tidspunkt er tidspunktet for kendskab til handlingen hos politiet/anklagemyndigheden, og det tertiære tidspunkt er tidspunktet for sigtelsens kundgørelse for ham. Alle tre tidspunkter er mere end ét år før Advokatrådets indgivelse af anklageskriftet.

Det er endvidere anført bl.a., at udover klagefristen på ét år gælder forældelseslovens treårige frist også for indbringelse af klager for Advokatnævnet. Er den treårige forældelse indtruffet, er Advokatrådets etårs frist samtidigt prækluderet.

[Indklagede] har til støtte på påstanden om frifindelse særligt gjort gældende, at han den 27. januar 2019 bad anklagemyndigheden om at foretage yderligere efterforskningskridt, og at han modtog det udbedte materiale den 19. februar 2019, som var 1½ døgn før hovedforhandlingen. Det er [indklagede]s opfattelse, at der forelå umulighed for indhentelse af politiets samtykke til videregivelse af materialet til hans klient, og umulighed i forhold til at få gennemgået materialet fysisk sammen med hans klient.

[Indklagede] har endvidere anført, at hans klient på forhånd var fuldt bekendt med materialets indhold. Da han ikke ville kunne nå at indhente politiets samtykke inden hovedforhandlingen, fandt han det derfor uproblematisk at videresende materialet til klienten [...], således at de kunne drøfte materialet inden retsmødet. Den omhandlede sag var [...], hvor en del af de omhandlede billeder allerede havde været vist, og vidnet havde ved flere lejligheder udtalt sig [...].

Det er endvidere gjort gældende bl.a., at hvis et forhold ikke kan føre til

domfældelse efter straffe- eller sanktions bestemmelser i lovgivningen, så kan et forhold heller ikke anses for at være i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og implicit U2018.1135HD og U2002.1531HD.

[Indklagede] har afslutningsvis anført, at der må være situationer, hvor omstændighederne umuliggør en overholdelse af en bestemt lovgivningsparagraf, og hvor hensynet til et andet menneske og dettes retssikkerhed tvinger advokaten til at tilsidesætte - ikke ret og moral - men en i situationen uhensigtsmæssig lovregel, der derfor også har sit modstykke i klientens retssikkerhed. I ovennævnte sag har han udført sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til hans klients tarv tilsagde, samt endvidere været med til at sagen blev fremmed med fornøden hurtighed.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Fristen for at indgive klager over advokaters adfærd findes i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, og i § 18 i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. Det fremgår, at klager skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører. Nævnet kan dog behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet.

Ifølge retsplejelovens § 143, stk. 2, 2. pkt. og § 16, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets og kredsbestyrelsernes virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v. har Advokatrådet en selvstændig kompetence til at indbringe sager for Advokatnævnet.

Advokatnævnet finder, at der ikke er grundlag for at fastslå, at fristen for at indbringe sager for nævnet regnes fra et andet tidspunkt end det, hvor Advokatrådet blev bekendt med det forhold, som klagen vedrører.

Advokatrådet blev underrettet om sagen ved Rigsadvokatens brev af 21. december 2021, der blev modtaget den 3. januar 2022, og klagen til Advokatnævnet blev indgivet den 18. august 2022.

Klagen er herefter rettidig indgivet, og Advokatnævnet realitetsbehandler i det følgende sagen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, herunder skal en advokat udføre sit hverv under respekt for retten og andre myndigheder, og at advokaten ikke må forhindre, at sagen behandles og afgøres efter de regler, der gælder herom.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3. pkt., at en forsvarer ikke uden forudgående samtykke fra politiet må overlevere akter fra en straffesag til en sigtet eller andre. Dette gælder politirapporter eller andet materiale, som forsvareren har modtaget fra politiet. Forsvareren må derimod gerne mundtligt give sin klient oplysning om materialets indhold, herunder i forbindelse med et møde med klienten oplæse eller genfortælle samtlige sagens bilag. Forsvareren må også i forbindelse med mødet med klienten lade klienten gennemse materialet.

Formålet med bestemmelsen i retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3. pkt., er efter forarbejderne at undgå en uønsket og ukontrollabel spredning af skriftligt materiale.

På baggrund af oplysningerne fra Rigsadvokaten, herunder de vedlagte politirapporter, finder Advokatnævnet, at det er godtgjort, at [indklagede] har overleveret sagsmateriale til sin klient, som krævede forudgående samtykke fra politiet. Advokatnævnet finder endvidere, at [indklagede] ikke har anført grunde til, at han konkret ikke skulle eller kunne indhente samtykke fra politiet til at overlevere materialet, eller at der i øvrigt forelå undskyldelige omstændigheder eller andre hensyn, der kunne berettige overleveringen uden samtykke.

Det forhold, at Rigsadvokaten har opgivet sigtelsen, idet det ikke kunne forventes, at [indklagede] ville blive fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 155, kan

ikke føre til en anden vurdering, idet nævnet alene tager stilling til, om [indklagede] har tilsidesat god advokatskik.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved den 20. februar 2019 i strid med retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 3. pkt. at overlevere materiale fra straffesagen til sin klient.

[Indklagede] er senest ved Advokatnævnets kendelse af 19. december 2019, der er stadfæstet ved [byret] dom af 9. marts 2021 samt [landsret] dom af 3. oktober 2022, pålagt en bøde på 40.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

Da forholdet i nærværende sag er begået forud for ovennævnte afgørelse, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger derfor [indklagede] en tillæggsbøde på 10.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en tillæggsbøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

